

2,002.

(Dz. Ustaw R. P. r. 1924 № 101 poz. 933).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 15 listopada 1924 r.

o rozciągnięciu działania art. 14-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. na niektóre rodzaje narzędzi mierniczych, nieobjęte tym artykułem.

Na podstawie art. 15 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20 poz. 138) oraz rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Działanie art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211) rozciąga się na:

- a) wagi i odważniki, służące do ważenia osób za opłatą;
- b) przyrządy do mierzenia w obrocie publicznym masy właściwej czyli gęstości (w mowie potocznej: próby) zboża w stanie zsypanym;
- c) na liczniki i inne przyrządy miernicze, służące do mierzenia w obrocie publicznym energii elektrycznej.

§ 2.

Winni używania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych, wymienionych w § 1, nie odpowiadających warunkom art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r., ulegną karze, przewidzianej:

- 1) w b. dzielnicy austriackiej — w patencie cesarskim z dnia 16 września 1857 r. i rozporządzeniu austr. Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości i Najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 30 września 1857 r. (Dz. u. p. r. 1857 № 198),
- 2) w b. dzielnicy pruskiej — w § 22-im Ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349)
- i 3) w b. dzielnicy rosyjskiej — w § 138 Kod. Karnego.

§ 3.

Uchyła się rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 kwietnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia działania art. 14 dekretu o miarach

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 22 stycznia 1925 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

z dnia 8 lutego 1919 r. na narzędzia miernicze, służące do ważenia osób za opłatą (Dz. U. R. P. № 33 poz. 275).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym terytorjum Państwa z wyjątkiem części górnośląskiej Województwa Śląskiego i wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1925 r. Jednakże liczniki energii elektrycznej i transformatory miernicze, już zainstalowane lub znajdujące się na składzie w elektrowniach w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą mogły być zalegalizowane w terminach późniejszych, które ustanowi Główny Urząd Miar.

MINISTER PRZEMYSŁU i HANDLU:

(—) Józef Kiedroń

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 22 stycznia 1925 r.

Ubiadac w urzędach i w biurach i w drukarniach.

2,0021.

(Dz. Ustaw R. P. r. 1925 № 2 poz. 24).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 grudnia 1924 r.

o rozciągnięciu w części górnośląskiej województwa śląskiego obowiązku legalizowania na niektóre rodzaje narzędzi mierniczych, niewymienione w §§ 6÷9 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach.

Na podstawie § 12 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. Ustaw Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 p. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1.

- 1) Wagi i odważniki, służące do ważenia osób za opłatą,
 - 2) przyrządy do mierzenia w obrocie publicznym masy właściwej czyli gęstości (w mowie potocznej zwanej próbą) zboża w stanie zsypanym (gęstościomierze zbożowe)
 - i 3) liczniki i inne przyrządy miernicze, służące do mierzenia w obrocie publicznym energii elektrycznej,
- podlegają obowiązkowi głównego i wtórnego legalizowania w rozumieniu § 10 ustawy Rz. Niem. z dnia 30 maja 1908 r. o miarach.

§ 2.

Okres czasu, przed upływem którego narzędzia miernicze, wymienione w § 1, muszą być zgłaszane do wtórnej legalizacji, wynosi:

- 1) dla wag i odważników do ważenia osób za opłatą — lat dwa,
 - 2) dla gęstościomierzy zbożowych — lat dwa,
 - 3) dla liczników energii elektrycznej prądu stałego obrotowych, oscylacyjnych i wahadłowych oraz dla wszystkich liczników mocy nominalnej powyżej 100 kilowatów — lat trzy,
- dla wszystkich innych liczników jak również dla transformatorów mierniczych, legalizowanych oddzielnie od liczników — lat ośm.

Okres ten rozpoczyna się z końcem tego roku kalendarzowego, w którym narzędzia miernicze ostatni raz były legalizowane.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w górnośląskiej części województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1925 r.

Jednakże liczniki energii elektrycznej i transformatory miernicze, już zainstalowane lub znajdujące się na składzie w elektrowniach w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą mogły być zalegalizowane w terminach późniejszych, które ustanowi Główny Urząd Miar.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU:

(—) Józef Kiedroń

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 grudnia 1924 r.

o rozciągnięciu w części górnolaskiej województwa śląskiego obowiązków legalizowania na niektóre rodzaje urządzeń mierniczych, niewymienionych w §§ 6-9 ustawy Rzeczypospolitej (niemieckiej) z dnia 30 maja 1908 r. o miarach.

Na podstawie § 12 ustawy Rzeczypospolitej (niemieckiej) z dnia 31 maja 1908 r. o miarach (Dz. Ustaw Rzeczypospolitej (niemieckiej) z 1908 r. Nr 1 poz. 166) Rada Ministrów z dnia 28 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1925 poz. 166) rozkazuje się, co następuje:

§ 1.

1) Wagi i obwieszki, służące do ważenia osób za opłatą.
2) przyrządy do miarekowania w obrocie publicznym masz wagiścielnych (ciężkości) (w miarę potrzeby) (zwaną próbą) (zob. w stanie zrymowym) (zob. ciężkości).
3) liczniki i inne przyrządy miernicze, służące do miarekowania w obrocie publicznym energii elektrycznej.
4) podlegające obowiązkowi górnolaski i wodnego legalizowania w rozumieniu § 10 ustawy Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach.

§ 2.

Oznaczenia czasu przez upływem którego obowiązek legalizacji mierniczej, wymienionej w § 1, musi być zgłoszony do wyznaczonej legalizacji, wynosi:
1) dla wag i obwieszek do ważenia osób za opłatą — lat dwa.
2) dla ciężkości mierniczych — lat dwa.
3) dla liczników energii elektrycznej prądu stałego opływających, opływających i wahadłowych oraz dla wszystkich liczników mocy nominalnej powyżej 100 kilowatów — lat trzy.
4) dla wszystkich innych liczników jak również dla transformatorów i innych, legalizowanych oddzielnie od liczników — lat osiem.
Oznaczenia ten rozpoczyna się z końcem tego roku kalendarzowego, w którym nastąpiła miernicze ostatni raz był legalizowany.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w górnolaskiej części województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1925 r.
Jednakże liczniki energii elektrycznej i transformatory miernicze, już zainstalowane lub znajdujące się na składzie w elektrowniach w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą mogły być legalizowane w terminach późniejszych, które ustalił Główny Urząd Miar.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU:

(-) Józef Kubiś.

Przedruk w Dzienniku Urzędowym.